

Derpaa foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Dyrtidshjælp til Kommunitetsalumni og Alumni ved de 4 til Universitetet knyttede Kollegier samt til visse polytekniske Alumni.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1171).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): Dette Lovforslag er en Gentagelse af det tilsvarende Lovforslag fra det foregaaende Aar, og da Dyrtiden er den samme, vil jeg anbefale, at Lovforslaget kan gaa hurtig igennem ligesom i det andet høje Ting uden Udvalg.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 205 af 6. Juli 1916 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1711).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—2 (se Tillæg C. Sp. 1169) og dets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 655 af 16. December 1918 om Understøttelse til mindre næringsdrivende.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1181).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Rode): Dette lille Lovforslag, hvis Hensigt er at forlænge den gældende Understøttelseslov til 31. Oktober, er blevet enstemmigt vedtaget i Folketinget, og jeg skal tillade mig at anbefale det til dette høje Ting, som jeg antager vil tiltræde Ministeriets og Folketingets Opfattelse, at det endnu for disse Maaneder vil være heldigt at have Adgang til at støtte saadanne mindre næringsdrivende, som paa Grund af manglende Varebeholdninger endnu ikke har kunnet faa deres Omsætning i Gang.

Helge Kjeldskov: Det foreliggende Lovforslag gaar som bekendt ud paa en Forlængelse af Gyldigheden af Loven af 16. December forrige Aar fra den 1. April til den 31. Oktober i Aar. Om Lovens Nyttevirkning har jeg søgt Oplysning der, hvor jeg hører hjemme, i Frederiksberg Kommune. Vi har i alt bevilget 158 Andragender, medens 38 er blevet forkastet. Det er de mest forskelligartede Kategorier af Forretningsfolk, som har henvendt sig og begæret Støtte i Kraft af Loven. Der er saaledes et særlig stort Antal Malere, der har begæret Understøttelse, smaa Mestre, der arbejder for sig selv uden Medhjælp; de har begæret Understøttelse, fordi Reparationsarbejderne paa Ejendommene har været indskrænkede en hel Del paa Grund af Huslejeloven, og de har endvidere motive ret deres Andragender med, at Fernis næsten ikke har været til at erholde til blot nogenlunde overkommelige Priser. Men desuden har, som sagt, forskellige Kategorier af Forretningsfolk i mærkelige Stillingen i Kraft af denne Lov begæret Understøttelse. Der har saaledes været og er blevet bevilget Andragender fra smaa Brødforretninger, smaa Grøntforretninger, fra Fiskehandlere, fra Barberer og Rulleforretninger. Om nu just det egentlig var Hensigten med Loven, den Gang den blev fremsat og vedtaget af dette høje Ting, at det netop var den Art af næringsdrivende, der skulde have Understøttelse, skal jeg lade være usagt, i hvert Fald stemmer det ikke med Motiverne til Lovforslaget, som det oprindeligt var fremsat. Disse Motiver gik ud paa, at Understøttelsen skulde ydes til saadanne næringsdrivende, der i Kraft af de overordentlige Forhold havde faaet deres Virksomhed saaledes hemmet, at de ikke var i Stand til at skaffe sig tilstrækkeligt Udkomme. Om just Barbererne har haft mindre at bestille